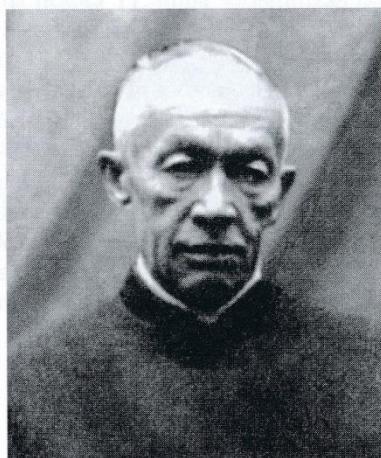

STAŅISLAVS STANKA-PUISĀNS

(1914–1982)

Dzimis 1914. gada 14. aprīlī Tomskas gubernijas Novonikolajevskas apriņķa Golubovas ciemā, kur viņa vecāki 1903. gadā bija pa daļai dabūjuši, pa daļai nopirkuši 88 desetinas zemes. Pēc Latvijas valsts nodibināšanās, 1921. gadā ģimene atgriežas dzimtenē un apmetas uz dzīvi savu senču zemes stūrī – Bikavas draudzē.

Pēc pamatskolas beigšanas Stanislavs mācās Aglonas ģimnāzijā, pēc tam (1934–1939) studē Latvijas Universitātes Katoļu teoloģijas fakultātē. 1939. gada 18. maijā metropolīts A. Springovičs ordinē viņu par priesteri. Pirmo Svēto Misi S. Stanka-Puisāns noturēja Bikavā.

Sākumā ir vikārs Dagdā, tad Līvānos. 1940. gada oktobrī kļūst Ostrones draudzes prāvests, pēc tam (1942–1943) vikārs Ciskādos. 1943. gada aprīlī sāk kalpot par prāvestu Borovkā un Spruktos, no 1944. gada 1. marta – Landskoronā un Beresnē, pēc tam Briģos un Zilupē (1946–1947), Bukmuižā un Andzelmuižā (1947–1948), Višķos (1948–1950), Baļbinovā, Pustiņā un Piedrujā (1950–1953). 1953. gada 12. janvāri S. Stanka-Puisāns ir Rēzeknes sv. Andreja draudzes prāvests un Jēzus Sirds draudzes vikārs. No 1954. gada 24. marta – vikārs Līvānos, pēc tam (1955–1960) Riebiņu draudzes prāvests un vikārs Vidsmuižā. Par Viļakas draudzes vikāru kalpo 1961.–1970. gadā, un pēdējā darba vieta ir Augškalnē, kur priesteris kalpo līdz 1982. gada 30. aprīlim.

Miris 1982. gada 10. jūnijā, apbedīts Aglonas kapsētā.

Avots:

Budže, Alberts. Latvijas Romas katoļu priesteri / Alberts Budže.- Rēzekne : Latgales kultūras centra izdevniecība, 2010. – 2. sēj.- 302. lpp.